

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-804/2011-01

Датум: 24.11.2011. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **Б.З.** из Београда, улица **[REDACTED]** у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00144/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и измена и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 24.11.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР **Б.З.** из Београда **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00144/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00144/2010-01 од 14.06.2010. године, **Б.З.** која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 217. изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, **Б.З.** је дана 22.02.2010. године изјавила жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 09.09.2010. године изјавила је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци и то због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и

повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Доставила је и допунска изјашњења поднете жалбе. Дана 14.01.2010. године изјавила је и Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије против Одлуке о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 106/09 од 17.12.2009. године).

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навела је, између осталог, да је Високи савет судства конституисан у непотпуном саставу, да је довео у сумњу своју непристрасност, да оспорена одлука на садржи поуку о правном леку, да је подносилац приговора имала боље резултате од судија из истог суда које су изабране, да су нетачни подаци који су наведени у оспореној одлуци.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 25.10.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да остаје код свих навода из приговора и доказа које је уз приговор поднела. Истакла је да њена надлежност била обимна, да је имала јако тешке предмете, да је савладала прилив предмета. Поновила је да су изабране судије које су имале лошије резултате од ње, изнела је примедбе на извештај о раду.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености и то кроз проценат (број) потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку и процента испуњености оријентационе норме. Подносилац жалбе је обављала судијску дужност у Другом општинском суду у Београду и поступала у материји радних спорова, у којој је у трогодишњем периоду 2006. - 2008. године показала следеће резултате: у 2006. години од укупно 28 ожалбених одлука, имала је 9 потврђених, 2 преиначене и 17 укинутих или у процентима 32,14% укинутих, 7,14% преиначених и 60,71% укинутих (а просек суда у тој материји је за укинуте био 25,49%), у 2007. години од 39 ожалбених одлука, имала је 22 потврђене, 4 преиначених и 13 укинутих или у процентима 56,41% потврђених, 10,26% преиначених и 33,33% укинутих, у 2008. години од 32 ожалбених одлука имала је 17 потврђених, 8 преиначених и 7 укинутих или у процентима 53,13% потврђених, 25% преиначених (а просек суда је 12,75%) и 21,88% укинутих или просечно за 3 године 48,48% потврђених, 14,14% преиначених и 37,37%

укинутих, тако да висок проценат укинутих за 2006. и 2007. годину, преиначених за 2008. годину, просек укинутих и преиначених за посматрани период, говори да није остварила довољан ниво стручности за избор. На овај начин се прецизирају и објашњавају подаци о њеном раду дати у одговору на жалбу од 10.05.2010. године.

Поред наведеног, подносилац жалбе није испунила оријентациону норму. Наиме, када је реч о остварењу судијске норме а на основу података добијених од суда, према статистици Министарства правде норма је израчунавана на бази 11 месеци рада судије, сходно ставу Високог савета судства док су судови израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно. У 2006. години подносилац жалбе је поступала у материји радних спорова када је остварила норму 43,94% по обради Министарства правде а 42,00% по обради Другог општинског суда у Београду; у 2007. години остварила је норму 49,09% по обради Министарства правде а 53,00% по обради Другог општинског суда у Београду; у 2008. години је остварила норму 38,03% по обради Министарства правде а 46,50% по обради Другог општинског суда у Београду. На основу изнатих података није остварила оријентациону норму од 100% у посматраном периоду. Судијска норма од стране оба органа обрачуната је сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21 до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 80/05).

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, Високи савет судства сматра да у посматраном периоду није показала довољан ниво стручности и оспособљености.

Из извештаја о раду Другог општинског суда у Београду за 2006. 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора поступајући у посматраном периоду имала следеће резултате:

У 2006. години подносилац приговора је поступала у П1 материји. Процент испуњења норме је износио 46,50%.

Од укупно 28 одлука разматраних по жалби, потврђено је 9 или 32,14%, преиначено је 2 или 7,14% и укинуто 17 или 60,71 %.

Просек укинутих одлука на нивоу П1 одељења је износио 50,00%, а на нивоу суда 25,15%.

У 2007. години подносилац приговора је поступала у П1 материји. Процент испуњења норме је износио 53,00%.

Од укупно 39 одлука разматраних по жалби, потврђено су 22 одлуке или 56,41%, преиначено 4 или 10,26% и укинуто 13 или 33,33%.

Просек укинутих одлука на нивоу суда је износио 22,56%.

У 2008. години подносилац приговора је поступала у П1 материји. Процент испуњења норме је износио 42,00%.

Од укупно 32 одлуке разматране по жалби, потврђено је 17 одлука или 53,13%, преиначено 8 или 25,00% и укинуто 7 или 21,88%

Просек укинутих одлука на нивоу суда је износио 19,74%.

За 2007. и 2008. годину узет је у обзир проценат укинутих одлука на нивоу суда, јер су у овом периоду у П1 материји поступале само 2 судије, односно није било формирано одељење.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да је квалитет рада подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу стручност и оспособљеност подносиоца приговора.

Наиме, у посматраном периоду подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности у смислу члана 5. Правила, јер је проценат укинутих одлука у 2006. години износио 60,71%, а просек одељења је износио 50,00%, а суда 25,15%. У 2007. години подносилац приговора је имао 33,33% укинутих одлука, а на нивоу суда 22,56%. У 2008. години подносилац приговора је имао 21,88% укинутих одлука, а на нивоу суда 19,74%

Подносилац приговора је у посматраном периоду остварила незадовољавајући квалитет, јер је процент укинутих одлука изнад просека одељења, односно суда, а у 2006. и 2007. године тај проценат је и изнад просека прописаних чланом 13. Мерила, што значи да није испунила кумулативно прописане услове за критеријум стручности из члана 5. Правила.

Такав квалитет рада је незадовољавајући, у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности и одредбе члана 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредбе члана 21. до 28. Закона о уређењу судова, којом је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази 25% за општински суд у грађанској материји.

Висок проценат укинутих одлука ствара правну несигурност, а коју судија у раду мора да обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора да обезбеди.

У посматраном периоду подносилац приговора није остварила ни оријентациону норму од 100%, чиме је потврђена сумња у њену стручност и оспособљеност.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављала у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења, односно суда према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале незабране судије привилегован.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да **Б.З.** не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези чл. 13. и 14. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић**

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви Високог савета судства